

**Олена ЛОПАЄВА,**  
старший викладач кафедри  
тактико-спеціальної підготовки  
Дніпропетровський державний  
університет внутрішніх справ

## **МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО У СФЕРІ ПІДГОТОВКИ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ**

В умовах реформування правоохоронної системи, передусім набуття чинності Закону України «Про Національну поліцію»[1], зростає актуальність питання підвищення якості кадрового забезпечення, зокрема підготовки кадрів для Національної поліції. Для виконання цих завдань доцільно звернутися до міжнародного досвіду, насамперед досвіду високорозвинених країн, які традиційно втілюють принципи правової держави. Міжнародне співробітництво в галузі підготовки поліцейських кадрів здійснюється в умовах наявності серйозних відмінностей в організації й методах підготовки поліцейських кадрів.

У зв'язку з розширенням співробітництва держав у різних галузях, великою міграцією населення в Європі й проблемами міжнародної злочинності, виникає необхідність створення єдиних стандартів діяльності поліції на європейському рівні. Багато країн ЄС, особливо країни Східної Європи, у цей час проводять заходи з реформування й реорганізації своїх поліцейських служб, приводячи їх у відповідність зі стандартами демократичної держави[2]. У системі єдиних стандартів поліцейської діяльності особливе місце займають стандарти підготовки правоохоронних кадрів. Процес навчання нерозривно пов'язаний із практикою, а саме навчання здійснюється у процесі практичної діяльності. Практика є ключовим моментом у процесі навчання, що представляє спіралеподібний цикл: навчання - застосування отриманих знань на практиці - навчання - практика - тест - наступний рівень навчання[3, с. 471].

Останнім часом у професійній підготовці кадрів співробітників поліції більшості країн Європи чітко простежується міжнародна інтеграція та кооперація, прагнення до спільного вирішення завдань ефективного управління персональних органів і підрозділів поліції. Такий підхід сприяє подоланню відмінностей в національних системах професійного навчання і одночасно вирішує завдання підготовки поліції до роботи в умовах об'єднаної Європи. Сьогодні в Україні підготовка поліцейських здійснюється на засадах закордонного досвіду з його найбільш ефективним підходом до вирішення проблем практичного навчання[4, с. 787].

Підсумовуючи хочу підкреслити той факт, що під впливом політичних, історичних, соціально-педагогічних та інших чинників у різних країнах

сформувалися певні моделі систем поліцейської освіти, зокрема в Європі наявні такі: німецька – з обов'язковим проходженням практики та додатковим навчанням (підвищення кваліфікації) перед призначенням на вищу посаду, досить тривалими термінами підготовки; французька – з централізованим управлінням освітою, відносно нетривалими термінами навчання; британська – якій притаманні рання вузька спеціалізація та децентралізація підготовки. Іноді відбувається поєднання ознак європейських та американської моделей.

Отже, досвід підготовки кадрів для поліції у закордонних стран є цінним, для впровадження в Україні, так як таке навчання має полі предметний характер і чітко визначене практичне спрямування включає фізичні та вогневу підготовку, а також знання правозастосування та елементи соціальних та юридичних наук.

---

1. Про Національну поліцію : закон України від 02.07.2015 № 580-VIII // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19> (дата звернення: 19.02.2024).

2. Серединський І.В. Міжнародне співробітництво у сфері підготовки поліцейських адміністративно-правовий аспект. Дис. Науково-дослідний інститут публічного права, ДДУВС, Київ - 2021

3. Карась О.В. Використання зарубіжного досвіду в удосконаленні підготовки кадрів для національної поліції України Світовий досвід підготовки кадрів поліції та його впровадження в Україні : матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Дніпропетровськ, 17 березня 2016 р.). – Дніпропетровськ : ДДУВС, 2016. – 556 с.

4. Лопаєва О. М. Система підготовки поліцейських в Україні та закордонний досвід. Міжнародна та національна безпека: теоретичні і прикладні аспекти : матеріали VII Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Дніпро, 17 бер. 2023 р.). – Дніпро : ДДУВС, 2023. – С. 787-790

**Юлія МАРІНА,**  
викладач Дніпропетровського  
державного університету  
внутрішніх справ

## **ПРАВОВИЙ МЕХАНІЗМ БОРОТЬБИ З ДИТЯЧОЮ ПРАЦЕЮ ТА ЕКСПЛУАТАЦІЄЮ: МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД ТА ПРАКТИКА**

12 червня відзначається Всесвітній день боротьби з дитячою працею, який нагадує про уразливість дітей та недопустимість трудової експлуатації. Історично, дитяча праця мала корені в сільському господарстві та ремісництві, де діти допомагали батькам. Проте, з появою промислових підприємств у ХІХ столітті, дитяча праця на фабриках та заводах стала поширеним явищем. Діти працювали поряд з дорослими, часто у важких умовах та за низьку оплату. У багатьох країнах існували умови, де діти працювали під нерозумними та